

Таблиця 1 – Переваги та недоліки альтернативних рішень

Альтернативне рішення	Переваги	Недоліки
Особистий перекладач	Якісний та надійний переклад, професійна підтримка освіченої людини	Завеликі затрати на професійний переклад, певний дискомфорт залежності від іншої людини
Словник	100% переклад та можливість використання сталих фраз	Значні витрати часу на переклад та незручний спосіб пошуку інформації
Онлайн-перекладач	Швидкий переклад, голосове введення	Залежність від Інтернету
Вивчення потрібної мови самостійно	Мобільність, незалежність (від гаджетів, перекладачів, ін.)	Дуже складний шлях вивчення мови: курси, репетитор, домашні завдання

На відміну від розглянутих альтернатив, пропонований новий пристрій (персональний мобільний навушник-перекладач) має ряд переваг, які дозволять швидко та зручно ним користуватися, а саме:

- безпроводний навушник дає змогу не бути залежним від смартфона та впевнено рухатися;
- «розумний інтелект» швидко перекладає та синхронізує інформацію, таким чином користувач без проблем зрозуміє мову;
- повний пакет інструкцій та можливість протестувати пристрій впевнять майбутнього користувача в гарній, якісній та безперебійній роботі.
- модерний дизайн, який формує стильний та феноменальний вигляд користувача.

Аналізуючи всі інструменти для перекладу текстів та прямої мови, можна зробити висновки, що у людей в пріоритеті буде зручний, сучасний прилад, який швидко допоможе їм здолати мовний бар'єр та не хвилюватися за нерозуміння іноземної мови. Тому актуальність подальшої роботи над таким приладом надуває великого значення.

Література:

1. Кількість гаджетів в світі. *m24.ru* : веб-сайт. URL: <https://cutt.ly/Jg9bG4X> (дата звернення: 24.10.2020).

ХТО ВПЕРШЕ ВСТАНОВИВ ЧАС ЯК МІРУ ВИТРАТ ПРАЦІ

*Приходько Д.О., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Те, що вартість визначається тільки витратами праці, вперше встановив величезний шотландський економіст Адам Сміт (1723-90) [1]. Однак і після А. Сміта існували, й досі присутні спори відносно цього положення. Так, навіть величезний послідовник А. Сміта Давид Рікардо (1772-1823) піддав сумніву

твердження Адама Сміта, виказав судження, що вартість визначається не тільки витратами праці, але й потребами споживача, покупця товару [1]. Надалі маржиналісти пішли ще далі у своєму невірному розумінні джерела вартості – вони стверджували протягом століть, що вартість визначається тільки потребами покупця, що існує тільки споживча вартість, що вартість праці взагалі не існує. Крапка була остаточно поставлена лише у 2020 році, коли було доведено, що споживча вартість взагалі не існує, тому що потреби, які лежать в основі споживчої вартості, не мають вартості взагалі [2].

Однак до кінця XIX століття існувала ще одна проблема. Виявилось, що ні А. Сміт, ні Д. Рікардо, ні маржиналісти та інші покоління економістів, так і не змогли відповісти на важливіше практичне питання – як вимірювати витрати праці! Й лише наприкінці XIX – початку XX століття величезний американський економіст, інженер, менеджер Фредерік Уїнслоу Тейлор (1856-1915) успішно вирішив це питання [3]. Саме він виказав і вперше впровадив в практику менеджменту просту та ефективнішу методологію вимірювання витрат праці за допомогою фотографії та хронометражу робочого часу. Саме Тейлор розробив тарифну систему організації та оплати праці, яка фактично без особливих змін використовується у всьому світі до останнього часу.

Але у даній доповіді автор піддає сумніву твердження, яке склалося відносно того, що час як міра витрат праці вперше визначив саме Ф. Тейлор, що вартість як витрати праці вимірюється часом праці. *Метою* даної доповіді є доведення іншої точки зору, де автор пропонує більш уважно провести аналіз відомого твердження, що «час – це гроші». Й він приводить до висновку, що не визиває сумніву, що гроші – це вартість, що гроші – це результат витрат праці! Тобто, фразу «час – це гроші», слід розуміти як «час – це витрати праці», що час – це міра витрат праці; що мірою витрат праці є час. Тобто, витрати праці вимірюються витратами часу. І що найнесподіваніше – так це, те, що це було висловлено задовго до Ф. У. Тейлора і належить величезному діячу США Бенджаміну Франкліну (1706-90). Тобто, фактично раніше на століття, ще Бенджамін Франклін зробив висновок, що витрати праці вимірюються витратами часу. Однак він в силу своїх роду діяльності, посадових обов'язків і інших причин не розвив це твердження.

Висновок. На основі приведених аргументів можливе стверджувати, що час як міра витрат праці була визначена приблизно на століття раніше Ф. Тейлора – саме Бенджаміном Франкліном. Це знання без сумніву буде сприяти підвищенню теоретичного потенціалу підприємництва та економіки підприємства.

Література:

1. Бартенев С. А. Экономические теории и школы (история и современность) : курс лекций. М. : БЕК, 1996. 352 с.
2. Бабайлов В. К. Джерело утворення вартості: момент істини. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: Збірник наукових праць Харківського національного автомобільно-дорожнього університету*. 2019. № 2 (23). С. 13–

20.

3. Бабайлов В. К. Менеджмент. Наука и практика : учебник. Х. : ХНАДУ. 2018. 276 с.

ІННОВАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ: ПОТЕНЦІАЛ ФОРМУВАННЯ

*Прохорова В. В, д.е.н., зав кафедри Економіки та менеджменту
Секірож Я., магістр
Українська інженерно-педагогічна академія*

Формування потенціалу розвитку системи управління вітчизняних машинобудівних підприємств в умовах ринкової економіки, надає можливість істотно розширити асортимент товарів та послуг, підвищити їх якість, що значно зміцнить позиції в конкурентній боротьбі на ринках. Без впровадження системи формування потенціалом в управління машинобудівними підприємствами неможливе формування ефективної структури економіки, забезпечення високого рівня їх конкурентоспроможності в умовах економіки. Пошук та впровадження управлінських заходів щодо покращення політики управління інноваційним забезпеченням стійкого розвитку машинобудівних підприємств дасть можливість суб'єктам господарювання в умовах нової економіки якісніше здійснювати фінансове управління стосовно забезпечення стабільного і поступального розвитку підприємства, оперативно реагувати на зміни його ринкового середовища, спостерігати за показниками, що впливають на ліквідність і фінансову рівновагу, визначати заходи щодо забезпечення підвищення ефективності фінансово-господарської діяльності підприємств [1-2].

Отже, визначена система інформації для формування потенціалу інноваційного забезпечення стійкого розвитку машинобудівних підприємств дозволить виявити момент необхідності впровадження нової конкурентно-інноваційної переваги в тому випадку, якщо одна з існуючих перебуває на стадії спаду й не підлягає відновленню. Також можливо отримати інформацію про наявні ринкові вимоги, що враховують побажання споживачів. Визначена інформація стратегічно важлива для підприємств, тому що споживачі в умовах ринкової економіки диктують свої умови, і виграє в конкурентно-інноваційній боротьбі те підприємство, що максимально враховує запити споживачів. У системі формування потенціалу інноваційного забезпечення стійкого розвитку машинобудівних підприємств важливу роль відіграє визначення головної мети, адже саме вона визначає концепцію стійкого розвитку підприємств, основні напрями його ділової активності та служить орієнтиром у середовищі ринкових стратегічних перетворень.

Література:

1. Зінчук Т. О. Трансфер інноваційних технологій: сутність та значення у